

[Knud Kristensen.]

kan have Indflydelse paa, er vor Andel i Tilførselen, og derfor forekommer det mig, at netop dette Eksempel beviser, at det ikke er os, der bestemmer Priserne og Tilførselen til det engelske Marked, men at det er den engelske Politik selv, som vi ikke har nogen særlig stor Indflydelse paa.

Paa samme Maade gaar det med Kødet til Tyskland. Jeg tror ikke paa, at det er vore Foranstaltninger, der har bevirket, at Tyskland nu ønsker at give Tilladelse til Indførsel af større Kødmængder, og derfor maaske giver højere Priser derfor. Alt, hvad vi kan opnaa for vort Lands Vedkommende, er en større eller mindre Andel i Tilførselen; at vi skulde kunne øve en bestemmende Indflydelse paa de store Landes Handels- og Forsyningspolitik, tillader jeg mig fremdeles at tvivle om. Naar Ministeriet og dets Medlemmer skal forsvare, at de ikke har kunnet løse de Vanskeligheder, henviser de altid til Tildragelser uden for Landegrænsen, til Beslutninger, som tages i de store Lande, og over for hvilke vi kun har eet at gøre: at bøje os. Saadan hed det altid, naar der kom Vanskeligheder i Begyndelsen af Trediverne. Hvis vi havde en saadan Indflydelse paa Priser og Afsætningsmuligheder, og paa, hvor meget de store Lande vil indføre, skulde Regeringen allerede den Gang have øvet sin Indflydelse for at forhindre Nedgang i Priser og Udførselstilladelse til disse Lande. Men dernæst, hvis man virkelig tror, at man har Indflydelse paa Priserne i de store Lande, maa det dog formentlig være ved en Formindskelse af vor Eksport til disse Lande, og jeg spørger, om det er ud fra den Betragtning, Regeringen har søgt at formindske og har formindsket vore Eksportmuligheder. Jeg ved, at den højtærede Udenrigsminister vil sige, at det har han ikke gjort, men jeg paastaar, at det har man gjort. Mange Ministre har forklaret og forsvaret, hvorfor de har gjort det. Jeg spørger: Hvorfor har de gjort det? Har de gjort det i den Hensigt at hæve Priserne paa vore Produkter i disse Lande? Jeg tror ikke, at det i det lange Løb vil have Betydning; det, hvormed vi formindsker Tilførselen, vil hurtigt blive udfyldt fra anden Side, saa at Tilførselen bliver nogenlunde den samme. Ministrene har for øvrigt nu indrømmet — hvad de for saa vidt var nødt til efter de Kendsgerninger, der forelaa —, at de har begrænset vore Indkøb i Udlandet, og derigennem begrænset vore Salgsmuligheder til Udlandet. Nu siger man, at det er Hensyn til Importørerne, af Hensyn til den ligelige Fordeling, og den er fastslaaet ved Lov.

Dertil er for det første at bemærke, at denne Lov har de selv lavet og har fuldt og helt Ansvaret for. Men jeg har nu rigtignok ikke forstaaet den ligelige Fordeling anderledes end, at naar alle ikke kunde faa det, de ønskede, skulde Nedskæring ske ligeligt; men naar Regeringen ønsker større Import og dermed større Eksport, og visse Folk ikke vil foretage den, betyder det virkelig, at andre ikke skal have Lov til at foretage den? Hvis det betyder, at naar Grosserer Petersen ikke vil indføre mere af de Varer, vi trænger til, maa Grosserer Sørensen heller ikke indføre mere, er det en forrykt Ordning, en mere forrykt Ordning, end jeg egentlig troede, det var. Men saa siger man, at det er af Hensyn til Betalingsbalancen. Men naar vi for det Beløb, vi køber for i Udlandet, kan sælge forøgede Eksportvarer, berører det slet ikke vor Betalingsbalance, saa gaar det betalingsmæssigt set lige op, enten vi foretager den Forøgelse eller ikke foretager den.

Naar man endelig siger, at det er af Hensyn til England, vil jeg gerne tillade mig at spørge: Naar Importørerne nu i September Maaned, som Tilfældet var, ønskede Indførselstilladelse fra Tyskland til et Beløb af 40 Mill. Kr. og fra England til et Beløb af 15 Mill. Kr., vil Ministeren saa paastaa, at England, fordi det ikke kan faa mere end 15 Mill. Kr.'s Forøgelse — hvilket jo dog maa være en Fordel —, slet ikke vil have dem, fordi Tyskland skal have mere? For at afskære os fra at indgaa denne Handel med Tyskland vil England ikke selv have den Fordel, det kan faa ved den Handelsforøgelse, der her er Tale om.

Hvis det er Meningen, betyder det jo kort sagt, at England ikke blot ser paa sin egen Interesse, men endogsaa vil svække sine egne Interesser, blot for at skade os. Med andre Ord: samtidig med at England ikke vil have vore Heste, vore Kreaturer, flere Svin, vil de ogsaa forhindre os i at sælge dem til Tyskland, i at gøre Indkøb dér for at komme af med dem. En saadan Beskyldning over for England fra den højtærede Udenrigsministers Side i Retning af, at England ikke blot vil varetage sine egne Interesser, men endogsaa vil skade sine egne Interesser for at komme til at skade os, er efter min Mening en saa urimelig Paastand, at for at man skal tro paa den, maa den højtærede Udenrigsminister med sort paa hvidt føre Bevis for, at den er rigtig.

Forholdet er nemlig det, at hvis vi ikke kan komme af med de Varer, som England ikke vil have, kan vi ikke gøre disse Indkøb, og saa kan vi heller ikke foretage større Indkøb fra England. Derfor siger jeg,